

Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd när det gäller TSE-test, döda djur och slaktavfall

(2002/C 324/02)

I. INLEDNING

1. Gemenskapslagstiftning som införts som en följd av BSE-krisen (bovin spongiform encefalopati) har förändrat de ekonomiska villkoren för köttproduktion. Delar av slaktade djur som tidigare med lönsamhet kunde användas för framställning av kött- och benmjöl och säljas till foder har nu inte bara blivit värdelösa; de måste dessutom förstöras till en extra kostnad. Gemenskapslagstiftningen⁽¹⁾ kräver nu att specificerat riskmaterial avlägsnas på slakteriet. Obligatoriska test av viss boskap för att upptäcka eventuell förekomst av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) är en tillkommande kostnadsfaktor.
2. Som en följd av detta har flera medlemsstater anmält statliga stödåtgärder som innebär stöd till kostnaderna för TSE-test, för bortskaffande av döda djur och särskilt för att eliminera specificerat riskmaterial och kött- och benmjöl.
3. Flera medlemsstater har begärt att kommissionen skall undersöka möjligheterna till en bättre harmonisering av de kostnader som jordbrukare och slakterier ådrar sig för eliminerande av slaktavfall och döda djur och för BSE-test. De har hävdats att den nuvarande situationen där vissa slakterier och jordbrukare får statligt stöd för att täcka dessa kostnader, medan andra inte får det, skapar snedvridningar av konkurrensen. Frågan har också tagits upp vid åtskilliga möten i rådet (jordbruk) under 2001 och 2002.
4. Kommissionen skickade under sommaren 2001 ut ett frågeformulär till alla medlemsstater och begärde mera detaljerade uppgifter om statligt stöd som beviljats för kostnader för hantering av slaktavfall och döda djur. Ett liknande förfarande genomfördes för kostnaderna för BSE-test.
5. På grundval av de inkomna uppgifterna och den efarenhet som förmedlats i anmälningarna om statligt stöd som mottagits sedan 2001, lade kommissionen fram sina slutsatser för medlemsstaterna vid ett möte den 27 maj 2002. Dessa slutsatser lades också fram för de ständiga grupperna för nötkött och griskött under Rådgivande kommittén för animalieproduktion som består av företrädare för producenterna, berednings- och saluföringsleden och konsumenterna den 3 och den 18 juli 2002. Ytterligare direkta kontakter har ägt rum med sektorsorganisationer.

6. Ett utkast till dessa riktlinjer lades fram för medlemsstaterna vid ett sammanträde den 8 november 2002.
7. De uppgifter som samlats in visar att den varierande politik för statligt stöd som medlemsstaterna följer medför allvarliga risker för att konkurrensen snedvrids. Det är därför nödvändigt att skapa rättvisare spelregler som också tar hänsyn till betydelsen av de berörda åtgärderna för skyddet av människors och djurs hälsa och för att skydda miljön.
8. Den pågående harmoniseringen, att med hjälp av gemenskapslagstiftning kräva att näringen tar på sig kostnaderna, är långsam och kommer sannolikt att förbli ofullständig under en viss tid.
9. Kommissionen har därför beslutat att klagöra och i vissa avseenden ändra sin politik för statligt stöd när det gäller kostnader för TSE-test, döda djur och slaktavfall genom att fastställa dessa riktlinjer.
10. Om de ekonomiska villkoren för animaliska biprodukter i framtiden skulle förändras påtagligt kommer kommissionen att ompröva den politik som anges i dessa riktlinjer.
11. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att så mycket som möjligt skynda på anskaffandet av tillräcklig kapacitet för ett lämpligt bortskaffande av animaliska biprodukter och att främja forskning om alternativt bruk av dessa produkter.

II. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER**A. Tillämpningsområde och samband med Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn**

12. Dessa riktlinjer rör statligt stöd till kostnader för TSE-test, döda djur och slaktavfall, som beviljas aktörer som är verkamma inom produktion, bearbetning och saluföring av djur och animalieprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget, i den utsträckning som artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget har förklarats tillämpliga på sådana produkter.
13. Med bearbetning och saluföring av ett djur eller en animalieprodukt avses i dessa riktlinjer en process som ett djur eller en animalieprodukt undergår, utan att den produkt som blir resultatet av processen upphör att vara en animalieprodukt, exempelvis slakt av djur för framställning av kött. Bearbetning av produkter som omfattas av bilaga I till produkterna som inte omfattas av den bilagan faller därmed utanför tillämpningsområdet för dessa riktlinjer.

⁽¹⁾ Se särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1494/2002 (EGT L 225, 22.8.2002, s. 3).

14. Dessa riktlinjer har företräde framför Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽¹⁾ (riktlinjerna för jordbrukssektorn) när och i den mån som en fråga uttryckligen omfattas av de här riktlinjerna. Riktlinjerna för jordbrukssektorn förblir tillämpliga i andra hand.

B. Definitioner

15. I dessa riktlinjer avses med:

16. *kostnader för TSE- och BSE-test*: alla kostnader, inklusive kostnader för testutrustning, provtagning, transport, undersökning, lagring och destruering av prover som är nödvändiga för test som tas enligt bilaga X kapitel C i förordning (EG) nr 999/2001.

17. *döda djur*: djur som har avlivats (med eller utan definitiv diagnos) eller som har dött (inklusive dödfödda och ofödda djur) på ett jordbruksföretag eller någon annan plats eller under transport, men som inte slaktats för att användas som livsmedel.

18. *slaktavfall*: allt avfall som förekommer vid slakterier, styckningsanläggningar eller köttaffärer, inbegripet särskilt sådana animaliska biprodukter som omfattas av kategorierna 1, 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁽²⁾.

19. *specificerat riskmaterial*: från och med det datum som anges i artikel 22.1 i förordning (EG) nr 999/2001 de specificerade riskmaterial som anges i bilaga V till den förordningen, och fram till detta datum, de specificerade riskmaterial som anges i bilaga XI del A till den förordningen.

20. *bortskaffande*: uppsamling, transport, lagring, beredning för att förbereda destruering, destruering och slutligt bortskaffande av den produkt som skall bortskaffas.

III. KOSTNADER FÖR TSE- OCH BSE-TEST

A. Inledning

21. Sedan obligatoriska BSE-test infördes för boskap över 30 månader har kommissionen godkänt statligt stöd upp till 100 % av kostnaden för sådana test. Detta gäller också stöd för TSE-test av döda djur och den nyligen införda skyldigheten att genomföra slumpmässiga test, t.ex. på små idisslare. Flera medlemsstater har anmält sådant stöd. I alla de fall som anmälts och godkänts gäller stödordningarna för begränsad tid. Kommissionens beslut om att godkänna sådant stöd har grundats på punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn om stöd för bekämpande av djur- och växtsjukdomar.

⁽¹⁾ Rättad version i EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

B. Analys

22. För att utforma sin framtida politik har kommissionen särskilt gjort följande överväganden:

a) Testen tjänar syftet att undvika spridning av TSE, en sjukdom som ger särskild anledning till oro när det gäller att skydda människors hälsa.

b) Med olika nivåer på det statliga stödet finns det risk för att konkurrensen snedvrids, åtminstone när det gäller slaktboskap. Men de flesta medlemsstater beviljar för närvarande någon form av statligt stöd. Priserna för TSE-testen fortsätter att variera mellan medlemsstaterna. För att minska risken för att konkurrensen skall snedvridas till följd av stöd som beviljas för TSE-test på djur som slaktas för att användas som livsmedel och för att främja forskning i riktning mot lågkostnadstest bör stödet begränsas till 40 euro, vilket för närvarande är det bästa priset i gemenskapen.

c) Det finns en oro för att man genom att tvinga jordbrukarna att betala för test av döda djur åstadkommer att vissa av dem försöker undvika kontroller genom att på olagliga vägar göra sig kvitt djurkroppar, vilket skulle minska tillförlitligheten i statistiken och skapa hälsorisker.

d) När det gäller djur av mindre värde, som får och getter, kan TSE-testet kosta mer än djuret är värt. Att tvinga djurägarna att betala för testen kan medföra en risk för att sådana djur saluförs utan att ha testats, något som också minskar tillgången till data.

e) För döda djur och djur av mindre värde förefaller risken för att konkurrensen skall snedvridas som en följd av stöd mindre än för slaktboskap.

C. Framtida politik för kostnader för TSE- och BSE-test

23. För att främja åtgärder för att skydda djurs och människors hälsa har kommissionen beslutat att den ska fortsätta att godkänna statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för TSE-test enligt principerna i punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn.

24. Från och med den 1 januari 2003 får emellertid det totala direkta och indirekta offentliga stödet, inklusive gemenskapsbetalningar, till obligatoriska BSE-test av nötboskap som slaktats för att användas som livsmedel inte överstiga 40 euro per test. Skyldigheten att utföra test får vara grundad på gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning. Detta belopp gäller hela testkostnaden omfattande testutrustning, provtagning, transport, undersökning, lagring och destruering av proverna. Detta belopp kan i framtiden komma att reduceras till följd av att testkostnaderna sjunker.

25. Statligt stöd till kostnaderna för TSE-test skall betalas ut till den aktör hos vilken prov skall tas för testen. För att underlätta administrationen av sådant statligt stöd får stödet betalas ut till laboratorier i stället, på villkor att det går att visa att hela stödbeloppet vidarebefordras till aktören. Om den aktör hos vilken prov skall tas för testen tar emot statligt stöd direkt eller indirekt måste detta återspeglas i att denne aktör i motsvarande grad begär ett lägre pris.

IV. DÖDA DJUR

A. Inledning

26. Tidigare fick kommissionen knappast några anmälningar om statligt stöd som medlemsstaterna beviljar för kostnader för uppsamling och bortskaffande av döda djur. På grund av denna brist på anmälningar har kommissionen hittills inte haft möjlighet att klart utforma en politik i fråga om sådant stöd. Med hänsyn till de uppgifter som kommit in de senaste månaderna, förefaller det nu både möjligt och nödvändigt att upprätta en tydlig politik för hur kommissionen skall behandla sådant statligt stöd i framtiden.

B. Analys

27. För att utforma sin framtida politik har kommissionen särskilt gjort följande överväganden:

- a) Döda djur är ett normalt inslag i djurhållningen och därför också en del av de normala produktionskostnaderna.
- b) Enligt principen om att förorenaren skall betala som fastställs i artikel 174 i fördraget ⁽¹⁾ har producenten ett primärt ansvar för att på ett korrekt sätt sköta om avlägsnandet av döda djur och att svara för kostnaderna för detta.
- c) Att bevilja stöd för eliminering av avfall kan bryta mot den princip inom jordbruket som säger att stöd skall beviljas bara för åtgärder som går längre än god sed inom jordbruket. Enligt gemenskapslagstiftningen, som är en del av god jordbrukarsed, krävs det att djurkroppar tas om hand på ett korrekt sätt.
- d) Kostnaderna för att avlägsna döda djur kan bli hög, särskilt när kroppar av tunga djur som boskap och hästar skall avlägsnas från avsides belägna marker.
- e) Det är svårt att kontrollera vad jordbrukarna gör med djurkropparna. Det finns en risk för att djurkroppar

kan bortskaffas på ett olagligt sätt, vilket kan skapa allvarliga hälsorisker.

- f) Om djurkroppar skall testas för TSE kan okontrollerat bortskaffande för att undvika testkostnader medföra den ytterligare nackdelen att dessa djur inte testas fastän precis detta borde ha gjorts för att säkra tillförlitlig statistik om TSE.
- g) Riskerna för att konkurrensen snedvrids som en följd av att statligt stöd beviljas för avlägsnande av döda djur anses som tämligen liten.
- h) Statligt stöd bör bara godtas för döda djur som blir en förlust för jordbrukaren och inte på någon annan nivå i produktionskedjan, t.ex. slakterier, där kontrollen av korrekt avlägsnande är lättare att genomföra.
- i) För att underlätta införandet av nya regler om statligt stöd för kostnader för avlägsnande och destruering av döda djur förefaller en övergångsperiod på ett år motiverad, under vilken stöd på upp till 100 % kan tillåtas.

C. Framtida politik i fråga om döda djur

28. För att skydda människors hälsa och miljön har kommissionen beslutat att medlemsstaterna får bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaden för avlägsnande (uppsamling och transport) och destruering (lagring, beredning, destruering och slutligt bortskaffande) av döda djur till och med den 31 december 2003; alternativt får stöd upp till ett motsvarande belopp beviljas för de premier som jordbrukare betalar för försäkringar för att täcka kostnaden för avlägsnande och destruering av döda djur, om principerna i punkterna 32, 33 och 34 följs.
29. Från och med den 1 januari 2004 och tills vidare får medlemsstaterna bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för bortskaffande av döda djur som måste bortskaffas, och upp till 75 % av kostnaderna för destruering av sådana djurkroppar; alternativt får stöd upp till ett motsvarande belopp beviljas de premier som jordbrukare betalar för försäkringar för att täcka kostnaden för avlägsnande och destruering av döda djur, om principerna i punkterna 32, 33 och 34 följs.
30. Alternativt får medlemsstaterna bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för avlägsnande och destruering av djurkroppar om stödet finansieras genom en avgift eller genom obligatoriska bidrag som är avsedda att finansiera destruering av sådana djurkroppar, på villkor att sådana avgifter och bidrag begränsas till köttsektorn och åläggs denna direkt.

⁽¹⁾ Beträffande statligt stöd se också särskilt punkt 5 i riktlinjerna för jordbrukssektorn och Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (EGT C 37, 3.2.2001, s. 3).

31. Medlemsstaterna får bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaden för avlägsnande och destruering av döda djur om det är obligatoriskt att utföra TSE-test på de döda djuren i fråga.
32. Godkännande av dessa statliga stöd är beroende av att det finns ett enhetligt program för att övervaka och garantera säkert bortskaffande av alla döda djur i medlemsstaten. Statligt stöd för döda djur får bara beviljas jordbrukare. Inget stöd får beviljas aktörer som bereder och saluför sådana djur.
33. I syfte att underlätta administrationen av sådant statligt stöd, får stödet betalas ut till ekonomiska aktörer som är verksamma i de ekonomiska leden efter jordbrukaren och som tillhandahåller tjänster som har samband med avlägsnande eller destrueringen av döda djur, på villkor att det på ett tillfredsställande sätt går att visa att hela stödbeloppet vidarebefordras till jordbrukaren.
34. Om inte jordbrukaren själv fritt kan välja vem som skall tillhandahålla en sådan tjänst och om det inte går att visa att det bara finns en möjlig tjänsteleverantör på grund av tjänstens natur eller den rättsliga grunden för tillhandahållandet av en viss tjänst, måste tjänsteleverantören väljas ut och betalas enligt marknadsmässiga principer på ett sätt som inte är diskriminerande, vid behov genom anbudsförfarande enligt gemenskapslagstiftningen, och i vilket fall som helst offentliggöras tillräckligt för att öppna tjänstemarknaden för konkurrens och garantera att bestämmelserna om anbudsförfarandena är objektiva.
35. I de fall då döda djur har direkt samband med naturvårdande åtgärder, till exempel när utfodring av utrotningshotade eller skyddade arter av nekrofaga fåglar med döda djur tillåts enligt gemenskapslagstiftningen, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att målsättningen med naturvården fortfarande uppfylls.
36. För tydlighetens skull bekräftar kommissionen att i de fall där djur avlivas genom en myndighets beslut på grund av förekomst av sjukdom, skall ersättning till jordbrukarna också fortsättningsvis prövas och, om villkoren är uppfyllda, godkännas på grundval av punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn. När det gäller TSE anges i artikel 13.4 i förordning (EG) nr 999/2001 att "ägarna skall utan dröjsmål ersättas för förlusten av de djur som har avlivats och de animaliska produkter som har destruerats i enlighet med artikel 12.2 och punkterna 1 a och 1 c i denna artikel".

V. SLAKTAVFALL

A. Analys

37. I utformningen av sin framtida politik har kommissionen särskilt gjort följande överväganden:
- a) Avlägsnande och destruering av slaktavfall är en stor kostnad för slakterier och styckningsanläggningar (och för deras kunder om dessa påförs kostnaden).
 - b) Enligt principen om att förorenaren skall betala har den som producerar avfallet ett primärt ansvar för att på ett korrekt sätt sköta om avlägsnandet av döda djur och att svara för kostnaderna för detta.
 - c) Att bevilja statligt stöd till dessa kostnader kan skapa allvarliga snedvridningar av konkurrensen.
 - d) Kontroller bör normalt kunna säkerställa att slaktavfallet hanteras korrekt.
 - e) Det råder brett samförstånd mellan medlemsstaterna om att kostnaderna för avlägsnande av slaktavfall skall bäras av de aktörer som är ansvariga för avfallet.
 - f) Det är därför rimligt att tydligt utesluta statligt stöd för kostnaden för bortskaffande av slaktavfall och andra driftskostnader för slakterierna.
 - g) Vad beträffar kostnaderna för bortskaffande av specificerat riskmaterial, kött- och benmjöl eller djurfoder som framställts från dessa produkter, har kommissionen godkänt statligt stöd upp till 100 % i nästan två år, vilket ger näringen möjlighet att beräkna dessa kostnader och successivt inkludera dem i priserna.
 - h) En särskild lösning bör föreskrivas för specificerat riskmaterial och kött- och benmjöl som framställts före dagen för tillämpningen av de här riktlinjerna, och som dessförinnan inte har kunnat bortskaffas på grund av brist på bortskaffningskapacitet.
 - i) Stöd till säker och korrekt lagring (men inte destruering) av specificerat riskmaterial skulle kunna anses godtagbart tills tillräcklig destrueringskapacitet har blivit tillgänglig.

B. Framtida politik i fråga om slaktavfall

38. Kommissionen kommer inte inom tillämpningsområdet för dessa riktlinjer att godkänna något statligt stöd för bortskaffande av slaktavfall som uppkommer efter dagen för tillämpningen av dessa riktlinjer.

39. Som ett undantag och för att göra det möjligt för köttproducenterna att gradvis integrera de högre kostnader som blir resultatet av att lagstiftning om TSE har införts kommer kommissionen att godkänna statligt stöd upp till 50 % av kostnader som uppstår för säkert bortskaffande av specificerat riskmaterial och kött- och benmjöl som inte längre är kommersiellt gångbart, som produceras under 2003.
40. Av samma skäl kommer kommissionen att godkänna statligt stöd upp till 100 % för bortskaffande av specificerat riskmaterial och kött- och benmjöl som inte längre är kommersiellt gångbart som produceras fram till dagen för tillämpningen av dessa riktlinjer.
41. Dessutom, bl.a. för att minska risken för osäker lagring av sådant material, kommer kommissionen att godkänna statligt stöd upp till 100 % av kostnaden för säker och korrekt lagring av specificerat riskmaterial och kött- och benmjöl till slutet av 2004, i avvaktan på säkert bortskaffande. Kommissionen kommer vid halvårsskiftet 2004 att ta ställning till om dessa undantagsåtgärder bör förlängas.
42. För tydlighetens skull bekräftar kommissionen att statligt stöd till investeringar i samband med bortskaffande av slaktavfall kommer att granskas enligt de regler som gäller för investeringsstöd, såsom punkt 4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn. När det gäller TSE anges följande i artikel 13.4 i förordning 999/200: "Ägarna skall utan dröjsmål ersättas för förlusten av de djur som har avlivats och de animaliska produkter som har destruerats i enlighet med artikel 12.2 och punkterna 1 a och 1 c i denna artikel".

VI. OLAGLIGT STATLIGT STÖD

A. Inledning

43. Det är också lämpligt att klargöra inställningen till statligt stöd som tidigare olagligen har beviljats för kostnader för BSE- och TSE-test eller bortskaffande av döda djur och slaktavfall enligt dessa riktlinjer.
44. Om det inte särskilt anges i punkterna 45, 46 och 47 i dessa riktlinjer kommer olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁾ att bedömas enligt de regler och riktlinjer som var tillämpliga när stödet beviljades.

B. TSE- och BSE-test

45. Vad beträffar olagligt statligt stöd för TSE- och BSE-test som har beviljats före dagen för tillämpningen av dessa riktlinjer, kommer kommissionen, om inte andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen lägger hinder i vägen, att utvärdera förenligheten av sådant stöd i linje med

punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn och sin praxis sedan 2001 när det gäller att godta sådant stöd upp till 100 %.

C. Döda djur

46. Vad beträffar statligt stöd för döda djur har kommissionen ännu inte utformat sin politik, särskilt inte när det gäller förhållandet mellan reglerna om att bekämpa sjukdomar som anges i punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn som tillåter statligt stöd upp till 100 % å ena sidan och tillämpningen av principen om att förorenaren skall betala och reglerna om statligt stöd till avfallshandling å den andra. När det gäller olagligt stöd för kostnader för avlägsnande och destruering av döda djur som beviljats i uppfödning-, berednings- eller saluföringsledet, före dagen för tillämpningen av dessa riktlinjer, kommer kommissionen därför att godkänna statligt stöd upp till 100 % för sådana kostnader, om inte andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen lägger hinder i vägen.

D. Slaktavfall

47. När det gäller slaktavfall har ett antal beslut i enskilda ärenden fattats av kommissionen sedan januari 2001 om att godkänna statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för bortskaffande av specificerat riskmaterial, kött- och benmjöl och djurfoder som innehåller sådana produkter, som måste bortskaffas som en följd av ny gemenskapslagstiftning om TSE. Dessa beslut grundades särskilt på punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn under hänsynstagande till den kortvariga karaktären hos dessa stöd och till behovet att på lång sikt respektera principen om att förorenaren skall betala. I undantagsfall har kommissionen accepterat att sådant statligt stöd också beviljas andra aktörer än de som är verksamma inom uppfödningen av levande djur, t.ex. slakterier. För olagligt stöd som beviljats före utgången av 2002 för jämförbara kostnader i anslutning till ny lagstiftning om TSE kommer kommissionen, om inte andra bestämmelser i gemenskapslagstiftningen lägger hinder i vägen, att tillämpa samma princip.

VII. RÄTTSLIG GRUND

48. För statligt stöd som faller under artikel 87.1 i fördraget och som uppfyller de kriterier som anges i dessa riktlinjer kan undantaget i artikel 87.3 c i fördraget utnyttjas, eftersom stödet underlättar utvecklingen inom jordbruket och inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen anser att sådana stöd särskilt bidrar till att skydda människors och djurs hälsa och till att skydda miljön.

VIII. ANMÄLAN OCH RAPPORTER

49. Anmälan skall göras och årsrapporter sammanställas enligt reglerna i punkt 23 i riktlinjerna för jordbrukssektorn.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

IX. TID FÖR TILLÄMPNING AV RIKTLINJERNA OCH FÖRSLAG TILL LÄMPLIGA ÅTGÄRDER**A. Tillämpning**

50. Kommissionen kommer att tillämpa dessa riktlinjer på nytt statligt stöd, inklusive ännu ej avgjorda ärenden som anmälts av medlemsstaterna, från och med den 1 januari 2003.

B. Förslag till lämpliga åtgärder

51. Enligt artikel 88.1 i fördraget föreslår kommissionen medlemsstaterna att ändra sina befintliga stödordningar när det gäller statligt stöd som omfattas av dessa riktlinjer så att stödordningarna senast den 31 december 2003 stämmer överens med dessa riktlinjer.

52. Medlemsstaterna uppmanas att skriftligen senast den 31 mars 2003 bekräfta att de godtar dessa förslag till lämpliga åtgärder.

53. För den händelse en medlemsstat inte skriftligen bekräftar att den godtar åtgärderna före detta datum, kommer kommissionen att tillämpa artikel 19.2 i förordning (EG) nr 659/1999, och vid behov, inleda det förfarande som anges i den bestämmelsen.

C. Giltighet

54. Dessa riktlinjer skall gälla till och med den 31 december 2013. Efter samråd med medlemsstaterna får kommissionen ändra dem före detta datum på grundval av antingen viktiga konkurrenspolitiska överväganden, eller av jordbrukspolitiska överväganden, eller av hänsyn till djur- och folkhälsomässiga överväganden, eller av hänsyn till annan gemenskapspolitik eller internationella åtaganden.

Meddelande om att ett förvaltningssamarbete enligt artikel 7.8 i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 har inletts mellan Republiken Tjeckien och Europeiska gemenskapen

(Offentliggjort enligt artikel 7.8 i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001 (EGT L 156, 13.6.2001, s. 9))

(2002/C 324/03)

Kommissionen förklarar härmed att Tjeckien inom ramen för det förvaltningssamarbete som föreskrivs i artikel 7.8 i kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001, ändrad genom förordning (EG) nr 2379/2001, och som har inletts mellan Republiken Tjeckien och Europeiska gemenskapen till kommissionen har lämnat alla relevanta uppgifter för kontrollverksamheten som anges i kommissionens förordning (EG) nr 902/2002, ändrad genom förordning (EG) nr 1998/2002.
